Querit̃ Quid sit subiectū isti⁹ tractat⁹
Dōm ꝙ est ꝓpō insolubilis
Rō est. qꝛ ꝑncipaliter ꝯsideraẗ
in ista scīa. ⁊ alia ꝯsiderata hn̄t ordinē ad ipsam. Se
cūda rō est. qꝛ ꝑncipalis passio .s. insolubilitas demō
stratur sibi inesse. ⁊ formaẗ sic demōstratio. Omnis ꝓ
positio includēs ꝯtradictoriā est insolubilis. sed oīs
ꝓpō insolubil' est includēs ī se duo ꝯ̄dictoria sub sen/
su copulatiuo. ḡ ꝓpositio insolubil' est insolubilis. vl'
sumaẗ diffinitio supius posita loco mediȷ̄ ⁊ redit ī idē

Ar̃ Aresto. dicit ꝑmo posteriorꝝ ꝙ falsum nō sci/
tur. sed ꝓpō insolubil' semꝑ est falsa. ergo de ea
nō est scīa. Dōm ꝙ de aliq̄ est scīa tripliciẗ.
vno° sicut de illo qđ vere scitur. vt ē ꝯclusio demrāta
q̄ vere scitur ex ꝑncipiȷ̄s demrātionis. ⁊ tale qđ sic sci
tur non p̄t esse falsum. ⁊ sic ꝓpō insolubil' non scitur.
Alio° de aliq̄ est scīa tanq̄ꝫ de illo qđ scitur de alio. ⁊
sic de passionibꝫ in sciētiȷ̄s ē scīa. qꝛ passiones sciūtur
de subiecto in ꝯclusione. ⁊ illo mō insolubile scitur. qꝛ
est passio. Tercio° aliq̄d scitur qꝛ ē illud de q̄ aliq̄d
scitur. ⁊ sic subiectū alicui⁹ scie scitur. ⁊ qđ sic sciẗ po/
test eē falsum ⁊ īpossibile. qꝛ qđ ip̄m est falsum ⁊ īpos/
sibile p̄t de ipso sciri ꝑ aliq̄ ꝑncipia q̄ denotāt illā pas/
sionē inesse tali subiecto. Et ē sil'e in naturalibꝫ. qꝛ de
rebus corruptibilibꝫ p̄t esse scīa incorruptibil'. sicut ꝙ
tales res sunt corruptibiles p̄t de ipsis sciri ꝑ vera ꝑn
cipia ⁊ necessaria

Ar̃ Nulla est ꝓpō insolubil'. ḡ de ipsa nō est sciētia
Aīs ꝓbatur. qꝛ ꝑ hūs scđo elenchorꝝ docet sol
uere oēs ꝓpōes Etiā hic soluunẗ oēs tales ꝓpō
nes ꝑ h̄ ꝙ interimunẗ. qꝛ oēs dicunẗ false. Dōm ꝙ
insolubile capiẗ tripl'r. vno° ꝓut exponiẗ negatiue vl'
ꝯ̄dictorie. ⁊ ꝓut dr̄ negationē solutionis. ⁊ sic nulla ꝓ
positio dr̄ insolubil'. Alio° capiẗ insolubile quodā/
modo ꝑuatiue ꝓut dr̄ ꝑuationē solubilitatꝭ ⁊ sic inso
lubile dr̄ qđ nō soluiẗ. ⁊ tn̄ est aptū natū solui. Tercio
mō capiẗ ꝯtrarie ꝓ illo qđ hꝫ difficultatē soluēdi. ⁊ il
lo mō aliq̄ est ꝓpō insolubil'. qꝛ ꝓpter duos sensus ꝯtra
dictionis q̄s includit talis ꝓpositio habꝫ difficultatē
an debeat dici vera vel falsa.

Ar̃ Propositio insolubil' nō est aliquo mō. ḡ de ea
nō est aliq̄ mō scīa. Aīs ꝓbaẗ. qꝛ falsum non ē
sed ꝓpō insolubil' est falsa. ḡ ipsa nō est q̄liter/
cūq̄ꝫ accipiaẗ scīa Dōꝫ ꝙ esse ca² tripl'r. vno° vt dr̄
essentiā rei qđ aliȷ̄ vocant eē essentie. ⁊ illo mō nō est fal
sum ꝓprie loq̄ndo. qꝛ nō hꝫ essentiā ꝓprie. tn̄ pōt ad/
huc illo mō dici eē. qꝛ hꝫ aliqđ simile essentie. scꝫ diffi
nitionē aut descriptionē. Et sic etiā ꝓpō insolubil' est
Alio° accipiẗ esse ꝓ esse existētie qđ diuidiẗ ꝭm actuꝫ
et aptitudinē. ⁊ illo mō esse significat idē qđ subsiste
re. ⁊ sic falsum non ē ꝑ se. sed ē in vero. Tercio° acci/
pitur esse ꝓut dr̄ ꝯpōnem extremorꝝ. ⁊ illo mō esse sig
nificat verū esse. ⁊ illo tercio mō falsum non ē

Querit̃ Quis sit finis istius tractatus
Dōm ꝙ duo sunt fines inso/
lubiliū Prim⁹ ē soluere ꝓpōnes
insolubiles dūmodo ab aliȷ̄s ꝓponanẗ. Scđs est ꝓpo
nere aliȷ̄s insolubil'r. Et rō est. qꝛ insolubilia possunt
vno mō ꝑtinere ad opponentē. alio modo ad respōdē
tem. si ꝑtineant ad opponentē tūc est secūdus finis. si
ad respondentē sic est ꝑmus finis Et ille q̄ spectat ad
respondentē est ꝑncipalior. nā tota logica intendit pl⁹
informare respōdentē q̄ꝫ opponentē. qꝛ ꝙ informeẗ spe
ctat ad ꝓpriam ꝑfectionē. sed opponēs nō vtitur sua
rōe ad ꝑfectōeꝫ sui. sꝫ ad inq̄sitionē de ꝑfectiōe alteri⁹

Querit̃ Utrum difficultas in ꝓpōne in
solubili sit ex ꝑte nostri intellect⁹
aut ex ꝑte ꝓpōnis Dōm ꝙ est
principal'r ex part ꝓpōnis. quia natura talis ꝓpōis
est ꝙ faciliter eius intellect⁹ percipi nō potest. quia i/
cludit aliam significationē ex parte terminorꝝ signifi
cantiū. ⁊ ex reflexione q̄ supra primā significationē ca
dit. Aliquod āt diciẗ difficile nobis quod excedit no
strum intellectū. quod aliquādo non est difficile ꝭm
se. vt ꝑꝫ de substātiȷ̄s seꝑatis. ⁊ hoc non p̄t dici de ꝓ/
positione insolubili. quia talis etiā in se habet vn̄ sua
veritas lateat.

Notandū Oꝫ q̄tuor sunt ꝯditiones
ꝓpositionū insolubilium.
Prima ē ꝙ omnis ꝓposi/
tio insolubilis includit sensum hypotheticū copula/
tiuū. Secūda ē. ꝙ omnis ꝓpositio insolubilis inclu/
dit duas ꝑtes ꝯtradictionis. Tercia ē ꝙ omnis ꝓpō
insolubilis ē falsa. Quarta ē ꝙ omnis ꝓpositio inso/
lubilis est impossibil'. Rō omniū istarꝝ conditionū ē
quia ꝓpositio insolubilis ex ꝑmaria sua significatiōe
significat vnam ꝑtem cōtradictionis. ⁊ ex secūdaria
significatione vel ꝓpter casum aliquē positum. Vel ex
q̄cunq̄ꝫ reflexione sup̄ primā significatōeꝫ includit al
teram ꝑtem ꝯtradictionis copulatiue. ⁊ ḡ debꝫ semꝑ
respōderi ꝙ sit falsa. Et sic ꝑꝫ ꝙ omnes ꝓpōes insolu
biles sunt soluende ꝑ interemptionē. qꝛ sunt simpliciẗ
false ꝓpter illum duplicē sensum. Et ergo in ipsis ad
ita esse. i. ad ipsas esse veras. seq̄tur ita non esse. id ē ip
sas esse falsas.

Querit̃ Quō debet ꝓpositio significa/
re q̄ est vera. ⁊ quō que est falsa
Dōm ꝙ ꝓpositio dupl'r dr̄
esse vera. vno mō diciẗ vera qꝛ significat ita esse sicut
est. vt dicendo homo est aīal. qꝛ ibi animal significaẗ
inesse homī ⁊ ita ē. Secūdo modo qn̄ ꝓpositio signi/
ficat non esse sicut nō est. vt dicēdo homo non ē asin⁹
quia ibi significaẗ hominē ⁊ asinū esse diuersa. quod
etiā ita est. Et sil'r dupl'r dicunẗ ꝓpōes iste false. vno
modo qꝛ significāt ita esse sicut non est. vt homo ē asi
nus. quia ista ꝓpositio significat asinū inesse homini
quod ita non ē. Secūdo modo ꝓpositio est falsa. quia
significat ita nō esse sicut est. vt homo non ē animal. in
quā aīal significaẗ non inesse homini. qđ tn̄ ita est.

Arguit̃ Si sortes dicat istam homo ē asi
nus. ⁊ postea dicat istā sortes di/
cit falsum. tunc illa secūda ꝓposi
tio est insolubilis ⁊ ē vera. ergo non semꝑ ꝓpositio in
solubilis est falsa Dicendū ꝙ ista secunda ꝓpositio
non est impossibilis illo casu sic posito. ergo non ē ꝓ/
sitio insolubilis vt patet per cōditiones iam dictas.
Et quādo diciẗ. ista ꝓpositio sortes dicit falsum
ꝑmo loco posita est impossibilis. ergo etiā secūdo lo/
co posita. Tenet ꝯsequētia. quia semꝑ retinet eandeꝫ
significationē. Dicendū ꝙ licet ex ꝑmaria signifi/
catione idem reꝑ̄sentat. tamē non ex secūdaria. ⁊ hoc
ideo. quia ista ꝓpositio ex sui natura habet ꝙ reflec/
tatur suꝑ aliam ꝓpōem. quādo ergo ꝑ se ponitur tūc
interimit seipsam. quia non p̄t reflecti nisi supra seip
sam. sed qn̄ ponitur cum alia ꝓpōne tunc cadit sup̄ il
lam. ⁊ illam falsificat vel eam notat esse falsam.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-222/0409
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG